

„Soča“ izhaja vsak petek in velja o pošti prejemana ali v Gorici na dan došljana:

Vse leto 1.36
Pol leta 2.21
Četrt leta 1.11

Pri oznanilih in tako tudi pri „policajskih“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večerke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem trgu in v Nanaki ulici in v prodajalnici G. Likarja v Someniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Via Mercato 12; naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri opravištvu.

Nova vojaška postava.

Leta 1868 dobili smo v Avstriji vojaško postavo, po kateri je vojaška služba razglašena kot častna in vojaška dolžnost razširjena na vse državljane, ki so sposobni orožje nositi, z malimi izjemami. Postava je bila sklenjena na deset let in se je leta 1878 podaljšala na drugih deset let, ki gredo sedaj h koncu. V dvajsetih letih bilo je časa dovolj, da je vlada opazovala, kakí vspehi so se pokazali pri vojaštvu in kakih vsehov se je nadejati na bojnem polju na podlagi one postave. Ob enem bila je vladi prilika dana opazovati vojaške razmere v drugih sosednjih državah in naše politične odnose nasproti raznim sosedom. Vsa ta opazovanja in različne skušnje porabila je vlada v to, da je sestavila načrt nove vojaške postave, katero je predložila državnemu zboru v razpravo, oziroma v potrjenje. Nova vojaška postava razločuje se od prejšnje v marsičem, kakor bo razvidno iz naslednjih stavkov.

Dosedanja postava je določevala število vojakov pri redni vojski in pri mornarici z 800.000 možmi v dejanski službi in v rezervi ter z 80.000 možmi v namestni rezervi, ki se je klicala pod orožje samo leta 1878, ko so šli naši v Bosno, k tistim polkom, ki so bili na bojiščih. Vsi dosluženi rezervniki vpisali so se na dve leti k brambovcem, katerim so bili prišteti tudi vsi oni mladeniči, ki so bili potrjeni k vojakom potem, ko je bilo že dopolnjeno število, potrebno za lino in za namestno rezervno. Brambovci bili so namenjeni, kakor že ime kaže, za brambo dežele in sicer v deželi; zunaj dežele smeli so se rabiti le v izrednih slučajih; tako so leta 1878 dalmatinski brambovci stopili na hercegovska tla, kjer so se tudi bili. Število brambovcov bilo je nedoločeno.

Po novi postavi ne bo več tako. Skupno število vojakov se v postavi ne izrazi; določil se pa število mož, ki naj se vsako leto uvrsti k lini in k brambovcem; to število bo veljalo skozi deset let. K brambovcem se bo jemalo vsako leto le določeno število mož in ne več. Vsi mladeniči, ki bodo spoznani sposobni za vojaško službo potem, ko bo že polno število za lino in za deželno brambo, uvrstijo se v namestno rezervno, katera bo dvojna: za lino in za brambovce. K namestni rezervi bodo spadali tudi slušatelji bogoslovja, ljudski učitelji, vsi zčasno oproščeni, posestniki podedovanih posestev in tisti, ki niso popolno sposobni za lino, pa tudi ne popolno nesposobni za bojno službo. Namestna rezervna bo imela prav take vaje v orožji, kakršne so imeli do zdaj pravi rezervisti; prva vaja bo trpela osem tednov, druge tri vaje po štiri tedne. — Rezervisti, ki prestopijo po desetem službenem letu k brambovcem, bodo zahajali k brambovskim vajam prav tako, kakor oni, ki so bili sprejeti pri vojaškem naboru naravnost k brambovcem. Brambovci bodo skoro v vsem podobni lini, samo da dejanska služba ne bo tako stroga, ker bo lažje oprstiti se začasno po prvem izučeni v orožji in ker bo trpela dejanska služba le eno leto. Velike orožne vaje in delovanje na bojnem polju bodo imeli brambovci skupno z lino; za varnost na domu bo skrbelo o bojnem času črna vojska, ki prevzame za tak slučaj dosedanjo nalogo brambovcov.

K lini bodo jemali po novi postavi nekaj več novincev ko do zdaj, k brambovcem pa (v naših krajih) nekaj manj, ker bo število določeno; v namestno rezervno pride slednjič vse, kar ostane, ako je kaj vredno. Namestna rezervna ima namen, biti nekaka zaloga, iz katere se bodo jemale moči o vojskenu času namesto onih, ki umrjejo ali ki postanejo nesposobni za dejansko službo. Vseh novincev za lino in k brambovcem se bo jemalo na leto približno po 125.000. Ko bo postava popolno izvršena, bo od vseh 1000 ljudij 57 mož pri vojakih. Ker bo namestna rezervna jako močna, nadejati se je, da to število vojakov pride v bojnem času tudi v resnici na bojno polje. Tedaj bo znašala naša vojska 1.500.000 (poldrugi milijon) ljudij. Lepo število!

Ali današnjim evropskim državnikom ne moremo

biti hvaležni, da nas silijo dajati in vzdrževati take bojne čete. Da Evropa obnemore, niti ni treba vojske. Mir, ki se more vzdrževati le s takimi žrtvami na krvi in v denaru, izmolze narode, da jim pomanjka moči za omiko in da padejo zopet v surovost, divjost in sužnost, iz katere jih je bilo rešilo krščanstvo. Na omenjenih številkah se žalibog ne dá nič preminjati; molče jih je treba sprejeti; ali žalostna prihodnost kaže se Evropi, ki je zapustila pravico ter se naslanja na bodala in krogla, ki jej izžmejo mezeg in drob ter jo vižejo v položaj, ki si ga je zaslužila s svojim odpadom od Boga.

Kakor na suhem, tako se uvedejo tudi pri mornarici nekaki brambovci, tako da bo trpela služba povsod enako let. Gledé enoletnih prostovoljcev uvede postava nekatere strože določbe. Zeti bodo pa imeli z ozirom na svojega tasta ali taščo enake pravice, kakor sinovi z ozirom na očeta ali mater. Vsak vojak bo visok vsaj 155 centimetrov. Važna določba nove postave obstoji v tem, da se bodo odslej klicali mladeniči k vojaškim naborom še le v tistem letu, v katerem izpolnijo 21. leto življenja, kakor je veljalo to tudi pred letom 1868. Z novo vojno postavo in z novim orožjem se vojni stroški še huje pomnože nego so se že.

Interpelacija

državnih poslancev dra. Vitezića, Nabergerja in drugov na Nj. ekscelenco ministra-predsednika grofa Taaffe-ja, kakor vodjo ministertva notranjih zadev.

Na temelju dopisa z dne 5. januarja t. l. v časopisu „Naša Sloga“, izhajajočem v Trstu v hrvatskem jeziku, izročila se je tržaškemu deželnemu sodišču tožba zaradi žaljenja časti po tisku proti gosp. Matku Mandiću, izdavitelju imenovanega lista in proti dotičnemu dopisniku.

O priliki kazenske obravnave, ki je bila dne 9. t. m. pred imenovanim deželnim sodiščem, čitalo se je poročilo policijskega ravnateljstva v Trstu od dne 17. marca t. l. št. 449/Res., v katerem je rečeno mej ostalim nastopno:

„On (Mandić) je odgovorni izdajatelj glasila biskupa Strossmayer-ja, katero zastopa velikohrvatske težnje ter je zvest pristaš tega biskupa, kateri povzdiguje visoko prapor slavizma in je središče toka med avstrijskimi Slovani, ki meri preko mej avstrijskih in ima cilje, ki se ne strinjajo z dualizmom, da nekateri bi se celo komaj mogli vjemati z mogočnostjo cesarstva; pokazalo se je vsaj med bolgarskimi zmešnjavami, da so želeli nekateri Slovani na balkanskem poluotoku nadvladanje ruskega in ne avstrijskega upliva.“

„Mandić kot duhovnik v Trstu nima drugega stališča, kakor, da čita vsak dan svojo plačano mašo; dohodki lista „Naša Sloga“, katerega on izdava, baje niso preveč sijajni; obvezan je zatorej baje na subvencije, katerih izvir ni težavno najti.“

Njegovo obnašanje v ostalem ni ša dalo doslej povoda neugodnim opazkam.

Trst, 17. marca 1888.

O. k. dvorni svetnik in policijski ravnatelj:

Pichler s. r.

Jasno je zatorej, da o hudem boju na Primorskem, ki se bojuje med slovensko in italijansko stranko, ni mogla ostati taka informacija brez slabga upliva na izid kazenske obravnave; pomislimo, da je vladajoča stranka v Trstu italijanska in da se izbirajo porotniki večinom iz nje. Res je bil Mandić obsojen na 150 gl. globe, odnosno na 30 dni zapora in na izgubo kavcije v iznosu 60 gold.

Kar se trdi v tem episu, da je časopis „Naša Sloga“ glasilo biskupa Strossmayerja, ne more se z ničemer dokazati.

Težko, proti avstrijskim Slovonom naperjeno obtožbo, — da se med njimi vladajoče težnje širijo preko avstrijskih mej in da imajo cilje, izmed katerih se nekateri komaj morejo strinjati z močjo in stališčem cesarstva, — mora se smatrati za frivolno,

z ničemer utemeljeno izzazivljajoče očitjanje, kakršno bi se komaj moglo pričakovati od c. kr. oblastnije, katera ima svrhu vzdrževati red in čuvati čast državljanov.

Frivolno in neosnovano je tudi drugo očitjanje, da se mora izdavitelj tega lista opirati na subvencije, katerih izvor ni težko najti. Mogel je zatorej obtoženi ob obravnavi s popolnim pravom tako trditve zaznamovati kakor „infamia officiosa“.

Mandić je predsednik slovenskega delalskega društva in podpredsednik političnega društva „Edinost“ v Trstu. Obe te družbi ste eminentno patrijotični; da, prvo uživa še celo to čast, da stoji pod pokroviteljstvom Nj. c. kr. Visokosti, cesarjeviča Rudolfa. Ta društva ne bi izvestno poverila tako častno mesto možu, kateri teži za protipatrijotičnimi in protiaustrijskimi cilji. Omenjeno očitovanje pada torej tudi na ti družbi.

Podpisani vprašajo zatorej Vašo ekscelenco nastopno:

„1. Jeli Vaša ekscelenca doznala o vsebini omenjenega dopisa policijskega ravnateljstva v Trstu od dne 17. marca t. l. št. 449/Res.?”

2. Misli li Vaša ekscelenca ukazati, da se priiskuje, na katere resnične čine se opirajo očitjanja v tej noti, in ako se ista dokažejo kot neosnovana,

3. kakšno zadoščenje misli dati Vaša ekscelenca dotičnim, ki so vsled te note tako hudo kompromitovani?”

Na Dunaji, 27. oktobra 1888.

(Sledi 34 podpisov.)

Dopisi.

Dunaj, 26. novembra. — (Pri obrtni razstavi.)

Bilo je popoldne, ko gredoč proti Hernalsu mi pride naproti neki moj znanec in me pregovori, naj grem z njim v „Rotundo“, kjer so se razdeljevali ravno dobinki na srečke obrtne razstave. Ker je bil tudi on tako srečen, da je dobil 25 forintov, spremim ga, nekoliko tudi iz radovednosti, kakó neki je to. Ljudi bilo je vže vse polno, sevėda posebno takih, katera je sreča doletela.

Nekoliko časa tam čakava, ko se zasliši nenavaden hrup. Kaj neki to pomeni, misli moj znanec, in hoče bliže iti, da bi se o stvari prepričal; pa prav v tistem trenutku pripelje stražnik mladega človeka, kateri je bil vsemu temu šum urok.

Omenjeni junak je namreč prišel v „Rotundo“ s srečko, zahtevajoč 25 forintov dobitka. Po natančnej preiskavi srečke pod drobnogledom izkazalo se je, da je papir, kjer je številka stala, z nožem nekoliko razdrapan. Junak je namreč številko izbrisal in drugo napisal, kar se mu pa ni prav dobro posrečilo, ker bil je čevljar. Na razna prašanja je dal omenjeni človek v odgovor, da je to v svoji silni potrebi storil, kar mu ni pa nič pomagalo, ker konec komedije je bil ta, da so sleparja odpeljali v luknjo.

Čudno je tudi to. Neki gostilničar kupil si je štiri srečke in na vse štiri je imel dobitke, sicer ne velike, a vendar precejšnje vrednosti. Med temi eno škatljo prav lepih finih rokov. Takih zločinov, kakor je gore omenjeni, pripeti se tukaj na Dunaji veliko; a tega sem omenil, ker sem ga svojim očmi videl.

F—č.

Rifenberg, 1. novembra. — (Izv. dop.) Že je skor-j večnost minula, odkar nisem ničesa pisal za vaš conjeni list. No tudi za danes bi bil lahko molčal, ker utegne kako spretnejše pero opisati slavost Nj. Veličastva, ki se je po vže naznanjenem programu vršila dne 28. m. m. Naj torej prestopim k popisu, kako se je program izvrševal. Na predvečer bilo je pritrkovanje z zvocovi in streljanje iz topičev pri Britofu in na stolpu goranje grajinske

grofa Lanthierija ter kres na najvišem hribu. Tudi Brejski sosedi napravili so kres in razsvetljava okoli cerkve sv. Martina.

Druzega dne za rana vzbudilo nas je neprestano streljanje in bučnica znane pervaške veteranske godbe. Ob pol sedme bila je navadna (ne slovesna) sv. maša, katere se je udeležilo celo starešinstvo, o. k. žandarmerija in brezbrojno ljudstvo. V tem torej je bil pokvarjen program, ker naš d. g. župnik imeli so slovesno sv. mašo in zahvalno pesem za presvitlega cesarja osem dni popred, češ da ta dan bere se ob 10. uri sv. maša pri naši podružni cerkvi sv. Katarine. Ko je torej minula sv. maša, svirala je godba nekoliko skladb na trgu pred občinsko pisarnico; potem podala se je k našim sosedom na Brje, kjer je bila radostno sprejeta, in zopet od tam v zgorajo grajsino počastit našega visokorodnega gosp. grofa Lanthierija.

Po popoldanski službi božji obdarovala se je šolska mladež na dvoršči g. A. Pečenko-ta. Zatem začeli so se iz raznih krajev zbirati gosti k banketu; mej temi mi je posebno omeniti par gg. uradnikov sl. o. k. goriškega glavarstva; nekoliko gg. iz Ajdovščine in nekatere gospode celo iz oddaljenega Tolmina. Iz ajdovskega okraja bila je z največim številom zastopana občina Selo, na čelu zastopnikom podžupan g. A. Berbuč. Sosodna občina Dornberg pa nam je doposlala le edino častitko po telefonu.

Okolo 5. ure popoldne zasedlo je 108 oseb mize pri banketu, in komaj bila je prva jed pospravljena, prižgali so kar na mah razsvetljava in vžigali so se umeteljni ognji. Kaj lepo podajala se je razsvetljava hriba „Čuk“ s številko 40 in črkami F. J. I. v velikosti nad 50 metrov, kar je storilo na občinstvo izvanreden vtis. Ko so gg. gosti to zapazili, podajo se v znamenje spoštovanja na razsvetljen trg in z godbo, ki je svirala cesarsko himno, obhodijo razsvetljeno kraje; potem podajo se zopet v banketno dvorano, kjer so peli naši domači pevci pod vodstvom občne znanega pevovodje g. Ambr. Poniža, mej tem ko je svirala godba več narodnih komadov.

Ko potihne petje in godba, vzdigne se prvi naš občne štovani župan g. And. Robič ter v kratkem pa jedrnatem govoru slika pomen današnje veselice, ter napije našemu presvitlemu cesarju, kateremu zbrano občinstvo zakliče trikratni: Živio naš dobrotljivi cesar! Za njim govoril je načepolni mladenič g. Emil pl. Pregl ter nekako vzvišeno in duhovito slikal pomen veselice, da so vsi navzoči občudovali izredni talent tega mladenca, na kar tudi on napije presvitlemu cesarju. Visokorodni g. grof Lanthieri imel je tudi veselici primerna dva govora, prvi v nemškem drugi v slovenskem jeziku; govorili so še drugi gospodje razne govore in napitnice.

Omeniti moram, da je g. J. Pavlica, ud krajnega in okrajnega šol. sveta, nabral pri tej veselici 10 gl. 30 kr. za šolski vrt v Gorici, za kar se izreka prisilna hvala darovateljem. Še le pozno v noč razšli so se gosti z željo, da bi dal Bog Nj. Veličastvu našemu presvitlemu cesarju še mnogo let tako modro vladati in nam tudi doživeti, ko bodo slavil petdesetletnico svojega vladanja.

Dostavek. Omeniti mi je še, da so bile skoro brez izjeme vsa poslopja okrašena s cesarskimi, deželnimi in narodnimi zastavami, posebno omeniti mi je župnijsko poslopje in zgornjo grajsčino g. grofa Lanthierija.

Iz Kanala, 1. novembra 1888. — (Novopotrjenemu slav. starešinstvu sledeče na srce v blagor občine kanalske.) Da bi nam to slav. starešinstvo vsaj vsaka tri leta v kakšnem domačem slovenskem listu objavilo čiste občinske račune, kakor jih objavljajo vsa druga društva, uradi in celo visoko o. k. ministerstvo, koliko so namreč imeli dohodkov, stroškov in koliko denara ostalega v blagajnici, kam se je ostali denar dejal, kaj se je s tem storilo, kam se v blagor občine obrnil? To bi želeli v prvi vrsti poizvedeti. Dalje naj bi to slav. starešinstvo v pregled vzelo, kako silno in potrebno nam je, da se dá dozditi novo občinsko poslopje za obč. urad in za druge potrebe naše občine, ker sedanje ni sposobno niti dostojno za to. Daleč okrog, mislim, nimajo tako okornega stanovanja za obč. urad, kakor pri nas v Kanalu; za tiste obresti in druge stroške, ki se dandanes od tega starega stanovanja plačujejo, imela bi naša občina v 15 do 20 letih novo obč. palačo.

Dalje naj se gleda na to, da se nam cesta med Kanalom in Avčami popravi; 700 gl. se je že porabilo za to cesto, pa nič ni še dovršenega na tej poti. Tam blizu Bodreža se je uže eden oče družine zaradi prestrmega klanca ubil; tam pri prvem mostiči padel je nedavno drug sloves zaradi pomanjkanja zida pri krajih s precej visokega mosta. Tam naj se potroši denar v blagor občine, kjer je silno potrebno in kjer je slovesko življenje v nevarnosti, ne pa na sredi trga drevje saditi. Poglejte si naš lep vodnjak na sredi trga; kar je v Kanalu najlepšega, zakrili so nam z nepotrebnimi drevesi in z nepotrebnimi stroški; ogledajte si, kaj so nam, oh! križana dolina! vse okoli vodnjaka nastavili! toliko drevje in mrtv. šk. h. trug ali krt! Palica za zastavo in za svetilnik, ki je dejal lepo svetlobo po trgu in

vodnjaku, se sedaj zaradi zaraslega nepotrebnega drevja več ne vidi in svetilnik ne daje več svoje prečnejše svetlobe. Ali je prav to, da se petrolij za obč. denarje nepotrebno troši? Proč z nepotrebnimi drevesi! Kdo je tista modra butica, da se je to izmislila? Razkrije naj se naš lep Neptun (Matija) in to štiri hiše, katero imamo na trgu.

Dalje naj slavno starešinstvo imenuje kakega dosluženega vojaka za občinskega policaja; naj mu da prisego ter uniformo (službeno obleko) in orožje ter naj se plača z denarji, kateri so se prejšnja leta dajali obč. zdravniku, kar sedaj ga nimamo, in naj se mu da naloga, da bo gledal na to, da bodo naša cerkov obvarovana pred tatovi, ker je bila parkrat in nedavno okradena. Naj bi gledal novi občinski stražnik na otroke, ki v času službe božje igrajo po ulicah v denarji, ter na to, da bodo naše krème o svojem času brez razločka v noči zasrte, da ne bodo pozno v noč pijanci po trgu rujovali, da se ne bodo počestili državljanov hiš in table s blatom ali z drugo stvarjo mazale, da se stranišča med hišami vsaj o letnem času dobro zakrijejo, da bodo ulice snažne. itd.

Dalje naj se letna plača obč. slugi poviša, da bo lahko pošteno živel, ker dandanes ima najslabši služabnica več plače nego obč. sluga kanalske županije. — Slednjč naj bude slavnemu starešinstvu gorko priporočeno, da bo sedanjega in dosmrtnega očeta moža viteza župana g. Fr. Malničeva v njegovi dobri volji podpiralo; ravno tako g. podžupana A. Draščeka, da se nam ne odpovesta kot taka, ker uže tako nam zelo pomanjkuje razumnih mož. Ako bi se to prigodilo, smo zgubljeni; tisti, ki so mizarji, bi nam pred naše hiše vesišča ali „galge“ napravili; mesarji bi nam rogo kazali; klobučarji bi nas črnili; brivci bi nam vse od ust vzeli; kovači bi nas v uho pihali; zato pa ključem iz dna svojega srea v imenu vseh odličnih in razumnih občanov kanalske županije: Bog ohrani nam še mnogi leta v najvišjem zdravju sedanjega očeta viteza župana in sedanjega podžupana. Slavnemu starešinstvu pa voščimo za prihodnje boljših vspehov v naših občinskih zadevah kakor do danes. Tat-Quin.

Politični razgled.

Državni zbor imel je kratke počitnice od 31. oktobra do 6. novembra. Med tem časom zboroval je samo proračunski odsek in nekateri drugi odseki manjše važnosti. V budgetnem odseku prašal je neki poslanec grofa Taaffeja, kak posel ima minister Pražak med svojimi tovariši. V odgovor je dobil, da minister Pražak nima delokroga (portefeuille) po kroju drugih ministrov, a da ima sedež in glas med cesarjevimi svetovalci. Pri isti priliki obečal je minister Taaffe, da vlada predloži načrt postave, po kateri bo državljanom mogoče, da pridejo za naprej v upravnih zadevah prej do pravice nego sedaj. Poslanci so se potoževali, da zaupanje ljudstva do odlokov deželnih vlad v upravnih zadevah gineva, ker se rešuje vse le po njihovih načelnikih brez posvetovanja s svetovalci, ki so za to namenjeni. Grof Taaffe je trdil, da se pri ministerstvu in pri deželnih vladah rešuje v skupnih sejah dotičnih svetovalcev vse to, za kar so te seje odločene. Budgetni odsek sprejel je z malo premembo vladni predlog, da se dovoli 4,500.000 gl. za nove parne stroje in vozove državnim železnicam.

Pretekli torek bila je v državnem zboru zopet seja in vlada je predložila zbornici načrt nove vojaške postave, o katerem govorimo na prvem mestu. Po tem načrtu bi se potrdilo vsako leto 125.600 mladeničev k vojakom, in sicer 103.100 k redni vojski, 22.500 pa k brambovcem, a vsi drugi, ki bi preostali, ki bi bili začasno oproščeni ali ki bi bili le nekaj sposobni za orožje (bedingt tauglich), prišli bi v namestno reservo, ki ima postati pravo skladišče vojaških močij. Ta postava se začne koj razpravljati, ker vlada želi, naj bi dobila z novim letom 1889 dejansko veljavo. Razpravljala se je tudi postava o povračanju škod, ki se godé po rudokopih posestnikom zemljišč. Levičarji niso dobili prilike, da bi bili pri tem posvetovanju govorili o zatiranem nemštvu in o slovenskem navalu v našo državo.

Levica je dolgo poskušala združiti vse svoje ljudi, da bi se krepkeje ustavljala ministerstvu Taaffejevemu; pa se ji ni posrečilo. Z veliko težavo združila sta se dva večja kluba, nemški in

nemško-avstrijski, ki se bota odzdaj naprej imenovala „združena nemška levica“. Po dolgem brodenji prišli so levičarji do jako skromnega-narodnega programa. Drugače so se ponášali s svojimi rešilnimi iznajdbami, zdaj pa so si stavili ozki nalog, braniti nemštvu dosedanjo veljavo, kakor da bi bila Avstrija samo po nemštvu postala to, kar je, in ne po modrem in pravičnem združenju raznih dežel in narodov v skupno družino pod žezlom pravice in naravnega prava. Levica kaže s svojim novim (?) programom, da nima pravega pojma o močeh, ki Avstrijo sestavljajo, ali pa da te moči navlašč prezira, da bi si odprla in zagotovila pot do ministerskih miz. Povdarjati nemštvo čez me-ro se pravi odrvati Neneince od tistega mesta, do katerega imajo pravico po številu, po zvestobi, po davkih, po vojaštvu in po prodirajoči omiki. Kdor drugače sodi, se moti po našem menenji. Konservativno nemštvo se dá spojiti z drugimi narodnostimi avstrijskimi, liberalno nemštvo je separatistično (se loči od drugih avstrijskih narodnostij) in baje nima neomahljivega središča na Dunaji; zato pa včasih tudi žuga.

Govorilo se je o premembah, ki bi se imele vršiti v ministerstvu, da bi naureč šla Gavč in Baquehem; ali verjetno to ni. Pač pa so se vršile velike premembe v naši diplomaciji, med našimi zastopniki pri tujih vladah. Grof Paar, poslanec pri rimski stolici, je šel v pokoj in ima naslednika grofa Revertera-o; v London je odšel dosedanji poslanec na bavarskem dvoru grof Deym; grof Chotek je prestavljen v Draždane; drugi drugam. Vse te premembe kažejo nekaj konservativen (katoliški) značaj. Prav potrebno!

Na Ogerskem dokazuje minister Tisza svojim vernim, kako urejene finance bo imela čez leta država sv. Štefana; žalibog da ne more pokazati, da bi bile finance že urejene in da vsled tega vera v prihodnost je le majhna; pri nekaterih politikih je pa sploh ni, ker menijo, da na Madjarskem so bremena večja od pleč, ki jih imajo nositi.

Bismark odstopi, ko ne bo mogel več služiti; za tak slučaj pripravlja sina Herberta kot naslednika; a zdaj se mu ne mudi še taka prememba, ker pruski deželni zbor bo sestavljen po močeh, ki so mu po volji.

V Italiji pritiskajo hudo na senat (gospo-sko zbornico), da bi sprejel kazenski zakon proti katoliškemu duhovstvu, ki je bil sklenjen v zbornici poslancev, ter žugajo „mojstri stola“, da ga odpravijo, ako se ne udá. Lepa prostost pod frasonske vladami!

Na Ruskem imeli so povsod zahvalne službe božje, da je bil cesar in njegovo spremstvo z dvora rešen smrtne nevarnosti. Ruski veleposlanec na Dunaji knez Lobanof imel je daljše pogovore s papeževim nuncijem Galimberti-jem, da bi se vrcdile razmere katoliških vernikov v Rusiji.

Na Srbskem kovajo novo ustavo; kralj Milan ima veliko kladvo. Kaka bo in ali bo, se še ne ve. Kraljica Natalija je še vedno v Bukarešti na Rumunskem in pojde pozneje v Petrograd, kjer jej pripravljajo svečan sprejem. V Belgradu pripravili so kralju bakljado; a go-dili so se tudi neki neredi, kakor povsod.

Domače in razne vesti.

Katoliški shod na Dunaji. V ponedeljek dne 26. novembra ob 7. uri zvečer bodo pozdravljeni vdeležniki shoda v prostorih glasbenega društva (Stadt, Künatlergasse št. 3). V torek dne 27. nov. ob 8. uri zjutraj bo slovesna sv. maša v cerkvi sv. Štefana. Isti dan od 10. do 12. ure dopoldne in od 1. do 7. ure popoldne bodo s: vršila posvetovanja po posameznih predmetih. V sredo dne 28. novembra ob 8. uri v cerkvi „na dvoru“ maša za umrle vdeležnike prvega katoliškega shoda. Od 10. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldne posvetovanja. Ob 7. uri zvečer prvi sklepajoči polni zbor. V četrtek dne 29. novembra od 8. do 12. ure dopoldne posvetovanja, ob 2. uri

popoldne drugi polni zbor. Ob 8. uri zvečer zadnja seja: potem skupni obed za slovo. — Kdor se hoče udeležiti tega shoda, naj se oglasi koj in direktno pri: Dr. S. Hagenauer in Wien, I. Wollzeile 3, da dobi začasno vstopnico in legitimacijo za železnico. Na pozueja oglašila se odbor ne bo mogel ozirati.

Drobne vesti. — Dr. Josip vitez Tonkli, državni poslanec, se je odpovedal deželnemu odborstvu; na njegovo mesto stopil je njegov dosedanji namestnik dr. Nikolaj Tonkli. — Č. g. Andrej Kravanja pojde se Sv. Gore kot vikar na Ponikve; č. g. Stefan Valentinčič, bivši vikar na Trnovem, je zdaj v Gorici na začasnem odpustu. — Gosposodična Gabrijela Jegličeva iz Gorice, deželnega računarja hčer, poročila se je 7. t. m. z gospodom Josipom Pogačnikom, posestnikom na Gorenjskem. — Alojzij Bader, svečar goriški, dobil je zlato svetinjo za svoji prelepi sveči na vaticanski razstavi v Rimu. — Radodarni doneski. Pri cesarjevi slavnosti v Rifemborgu se je nabralo za otroški vrt v Gorici ter poslalo „Soči“ 10 gl. 30¹/₂ kr. Slava. — Za študentovsko kuhinjo podaril je ranjki Janez Kuštrin 1 gl. Bog plati!

Simon Gregorčič, naš pesnik, dobil je od vzvišenega gospoda dijakovskega vladike J. J. Strossmayerja na poslani drugi zvezek svojih poezij jako laskavo pismo, katero se tako le glasi: Vele štovani Gospodine i ljubezni brate v Isusu Hvala Vam lepa na novoj knjižici Vaših krasnih poesija. Sve što iz Vašega pera poiztiče (pride), čisto je, rajsko je, Bogu je ugodno, narodu častno i utišno (tolazno). Ne dajte se nipošto (nikakor) prigovori (po ugovorih) ustrašiti Često put upravo ono, što je najbolje i najplemenitije, nailazi na suprotivštine (najde nasprotstva), koje cieniu čoviku dižu (dvignejo), i put dobrim i obilnim plodovom otvaraju (odpirajo). Sve što je od Vas, nije samo za danes i sutra, nego je vječito (večno), što će i budućim koljenom biti (kar bo tudi bodočim rodovom hrana itd.) hranom, nasladom, pobudom i utjemom. Radimo (delajmo) dakle pomnjivo i odkupujmo vrijeme (čas), koje je prekratko. Ostajte pako uvjereni o mojoj bratskoj ljubavi i o momu iskrenomu štovanju. Ljubite, molim Vas, i Vi mene i molite se za me Bogu. Vaš do vieka brat u Isusu. U Dijakovu 1. novembra 1884. Strossmayer m. p. vladika. — Vemo, da tega pisma ni bil vesel samo pesnik, ampak da ga bodo veseli tudi prijatelji njegovi in spoštovalci njegovih del.

Goriška zastavljavnica (Monte di pietà) bo obhajala 40letnico cesarjevega vladanja s tem, da vrne brez plačila vso zastavo, ki so bile zastavljene do 3. nov. t. l. za znesek od 50 kr. do 1 gl., ako se zastavljavci oglašijo v dobi od 5 nov. do 2. dec. t. l. To zastave so majhne, vendar znescejo mnogo radi velikega števila; govori se o vsoti 4000 gl. Reveži kar derejo v zastavljavnico, odkar so izvedeli to veselo novico.

V Pevmi umrl je pred dvema mesecema tamošnji učitelj Anton Komavec, ki je bil v svojem poklicu neutrudljiv. Zapustil je vdovo s tremi neprekrbljenimi otroci. Starejša 17letna deklica je izučena šivilja in pripravna za vsako delo; srednja deklica obiskuje slovensko deklisko šolo v Gorici, mlajši fantič pa prvi oddelek enorazredne ljudske šole v Pevmi. Preteklo nedeljo umrla je po kratki bolezni še vdova, tako da zdaj so otroci sirote, katere priporočamo milosrdnim prijateljem ranjkih roditeljev.

Na Proseku bo sejem sv. Martina v soboto 10. t. m. in ne v nedeljo, kakor je bilo v prejšnjih letih. Kupei se uljudno vabijo, naj bi se obilno udeležili tega sejma, na katerem bo raznega blaga na prodaj.

„Slovenski jez“ v Brdih priredi veselico dne 18. t. m. ob 5. uri popoldne v Kozani. Spored zanimiv.

Nove knjige. V tiskarni Rudolfa Milica v Ljubljani, Stari trg, št. 19, izšla je knjižica z naslovom: „Zlati orehi“, katero je spisal slovenski mladini v spomin Ivan Tomšič. To je prvi zvezek v drugem popravljenem natisu s podobami. Knjižica ima na 128 straneh 16.0 mnogo poučnega in zabavnega berila za male otroke ter stane 35 kr., po pošti 40 kr. — Filip Haderlap Jurjev v Celovci izdal je pri J. Krajcu v Rudolfovem 9., 10. in 11. snopič svojih „Koroških bukvic“ slovenskemu ljudstvu v poduk in kratek čas. Snopič šteje po 32 stranih 16.0 in stane 10 kr. — Josipa Stritarja „Zbranih spisov“ izšel je v zalogi in tiskarni Ign. pl. Kleinmayra in Fed. Bamberg v Ljubljani 58. snopič, ki obsega „Zgodaji Danici“ in „Dunajska pisma“. Cena vsakemu snopiču je 25 kr.

Kranjski deželni zbor je v zadnjem zasedanju sklenil, da se zistemizuje služba duhovnega pastirja za deželno prisilno delalnico v Ljubljani z letno plačo 800 gl., s prostim stanovanjem in kurjavo. Zahteva se razen sposobnosti za ta poklic posebno še tudi znanje slovenskega, nemškega in italijanskega jezika. Prosilci naj prošnje na deželni odbor vložijo

do 30. novembra 1888 po ordinarijatu svoje škofije.

Goriške zemljiščno-odvezne obligacije izžrebane dne 31. oktobra t. l. — I. obligacije z odrezki (kuponi): po 50 gl. št. 233; po 100 gl. št. 464, 475, 870, 937, 951, 1001, 1004 in 1013; po 500 gl. št. 68 in 243; po 1000 gl. št. 44, 564, 573, in 192 le za 940 gl.; —

II. obligacije črka A: št. 16 za 4960 gl. župnija (fara) Ronchi; št. 17 za 700 gl. župnija (fara) Št. Viška Gora; št. 20 za 320 gl. župnija (fara) Marjan; št. 39 za 2570 gl. župnija (fara) Čamplung; št. 41 za 590 gl. župnija (fara) Graška; št. 59 za 180 gl. župnija (fara) Podmele; št. 64 za 60 gl. občina Pervačina; št. 80 za 100 gl. bolnišnica s. Marije v Čedadu; št. 83 za 320 gl. kapelica cerkve sv. Petra v Korminu; št. 88 za 90 gl. podružnica sv. 3 kraljev v Sužid-u; št. 97 za 60 gl. cerkev na Gradu pri Mirnu; št. 99 za 2250 gl. Merniški vikarijat; št. 103 za 540 gl. cerkev sv. Martina v Šmartnem; št. 121 za 3630 gl. župnija (fara) Povir; št. 134 za 620 gl. župnija (fara) Oglej; št. 136 za 280 gl. cerkev sv. Andreja v Muši; št. 146 za 180 gl. občina Corona; št. 147 za 250 gl. župnija (fara) Baguaria; št. 152 za 40 gl. občina Casseglano; št. 234 za 60 gl. podružnica sv. Jurija v Bestignu; št. 213 za 1190 gl. cerkev v Št. Mavru; št. 342 za 5660 gl. goriški verski zalog; št. 362 za 360 gl. zavod sirot v Benedkah; št. 364 za 60 gl. cerkev sv. Petra in Pavla v ; št. 432 za 270 gl. cerkev sv. Jurja v Vatovljah; št. 346 za 850 gl. cerkev sv. Silvestra v Pevmi.

Vse te izžrebane obligacije prične izplačevati deželna denarnica dne 1. maja 1889 proti temu, da se jej izroče obligacije navedene pod I. z odrezki in one pod II. z dotičnimi plačilnimi polami vred. Izplačuje se vse proti nekolekovanim pobotnicam; za glavnico mora biti posebna pobotnica obsegajoča številko dotične obligacije in svoto v starem in v novem denarju. — Gledé pa na to, da vse tu navedene obligacije niso bile za izžrebanje od dotičnih posestnikov naznanjene, imajo tudi še pravico do premije iznašajoče 50/0 obligacijske svote. Za to premijo mora biti tudi posebna pobotnica obsegajoča razen premije tudi še številko in svoto dotične obligacije. Na pobotnicah obligacij, ki pripadajo cerkvam, se podpisše celo cerkveno oskrbnništvo in se jim pritisne tudi še uradni pečat. Od teh obligacij nehajo dne 1. maja 1889 obsteti in kdor ne vzdigne istega dne dotične svote, trpel bo škodo.

V poprejšnjih dobah izžrebane in od dotičnih strank še vedno ne realizirane obligacije so sledeče: a. obligacije z odrezki: po 50 gl. št. 83, 157, 222 in 234; po 100 gl. št. 394, 463, 907, 931, 959 in 1003; po 500 gl. št. 28; po 1000 gl. št. 10 in 501 za 860 gl.; po 5000 gl. št. 70; b. obligacije črka A: št. 78 za 90 gl., št. 95 za 200 gl.; št. 291 za 50 gl. —

Od teh obligacij ne tekó nikake obsteti več; n. pr. št. 95 črka A za 200 gl. cerkve Marije vnebovzete v Kanalu je bila izžrebana že 30. aprila 1885; tedaj so nehale obsteti vže dne 1. novembra 1885.

Sklep računa goriške zastavljavnice in ž njo združene hranilnice, ustanovljene po grofu Thurnu, za leto 1887, ki se je te dni dotikal in razposlal, kaže naslednje številke. Blagajnična gotovina koncem leta 1886 znašala je v srebru 4.335 gl., v papirji 24.481 gl. 26 kr., skupaj 28.916 gl. 26 kr. Leta 1887 je došlo v srebru 169.179 gl. 50 kr., v papirji 607.109 gl. 32¹/₂ kr., skupaj 805.305 gl. 08¹/₂ kr., in sicer 42.696 gl. 53¹/₂ kr. več nego v prejšnjem letu. Izšlo se je v srebru 167.862 gl. 25 kr., v papirji 618.214 gl. 52 kr., skupaj 786.076 gl. 77 kr., torej za 52.484 gl. 48 kr. več nego prejšnje leto. Koncem leta 1887 ostalo je v blagajni gotovine 19.128 gl. 31¹/₂ kr. Čisti dobiček leta 1887 znaša 24.685 gl. 22 kr.: od tega se je prištel peti del 4.937 gl. 04 kr. ustanovni glavnici, ki je znašala koncem leta 1887 pa 98.423 gl. 51¹/₂ kr. Za ubogo se je odločilo od čistega dobička 10.000 gl.; ostali znesek 9.748 gl. 18 kr. pridejal se je rezervnemu zalogu. Vsa aktiva tega zavoda so znašala koncem leta 1887 2.141.157 gl. 52¹/₂ kr., vsa pasiva pa 2.004.009 gl. 94 kr., tako da je bilo čistega premoženja 147.147 gl. 58¹/₂ kr. in sicer: ustanovna glavnica 98.423 gl. 51¹/₂ kr. hiša in inventar 48.724 gl. 07 kr. Med aktivi je za 482.920 gl. državnih in drugih javnih papirjev, za 1.199.506 gl. 12 kr. posojil na h poteko, za 149.319 gl. posojil na vrednostne papirje itd. Med pasivi znašajo hranilne vloge 1.636.814 gl. 07 kr., rezervni zalog 59.590 gl. 73¹/₂ kr., vrednost inventarja 48.624 gl. 07 kr. i. d.

Proti ciganom izdale se vse deželne vlade ostreje naredbe. Vsem ciganskim družinam, ki se priklatlajo čez mejo v državo, prodali se bodo konji, vozovi in druge vrednosti, da se vsaj deloma pokrijejo troški za hrano in vožnjo. Občine morajo v tem oziru podpisati okrajna glavarstva. Vsak cigan bo zdravniški preiskau ter poslan v bližnjo bolnišnico, ako bo imel nalezljivo bolezen. Tovariše njegove in blago pa razkužijo. „Slov.“

Nova obrtna šola v Ljubljani otvori se dne 1. ali pa 3. decembra t. l., kakor odloči ministerstvo. Letni tečaj na tej šoli trajal bode najmanj mesecev. V obrtno šolo zglasilo se je že doslej več nego zadostno število gojencev. Za vezenje in šivanje čipk zglasilo se je že nad 30 deklic, za lesno šolo pa 14 dečkov.

Anton Zavrtanik, c. k. rezervni poročnik v Gorici, poslal nam je neko „Poslano“ proti g. Arminu Niederkornu, umirovljenemu učitelju v Gorici. Ker nismo imeli prilike, da bi se bili o tej stvari ustmeno dogovorili z g. poslaničarjem, morali smo „Poslano“ odložiti.

Napad na ulici. Iz Pulja se javlja, da sta v soboto zvečer dva Italijana napala gosp. Jakiča, urednika novega lista „Il Diritto Croato.“ Napad se ni posrečil, ker se je gosp. Jakič možko branil. Jeden napadovalec je občinski uradnik.

V Trstu zaprli so 5. t. m. tri odlične grške trgovce, Giftakija, Polikronopula in Damasa. Zatoženi so, da so izdajali ponarejene grške in italijanske bankovce.

Solkanska občina odložila je cesarjevo slavnost na dne 2. dec. — Čitalnica pa bo imela svojo zabavo dne 11. t. m.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) vstanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bode dne 3. decembra t. l. in naslednje dni javna dražba (kant) nerešenih zastav III. četert leta 1887. t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca julija, avgusta in septembra 1887.

V Gorici, dne 30. oktobra 1888.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila.

Večji del onih kapljic, izložkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letječimi besedami, ni drugzega ko prevare, pogosto še škodljiva. Samo Jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljalni svoji moči na želodčne živece, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kineškega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem pravnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerodnega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gnojusu, riganju, zabasanju, nemorjaldnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici. V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrudovratneše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srota ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarni Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Kerminu. Eda steklenica stane 30 novcev.

Ilustrovan
NARODNI KOLEDAR

za navadno leto 1889

dobi se v knjigarni in v prodajalnici papirja

Coppag & Skert

v Gorici

na Travnku št. 14. — v Semeniških ulicah št. 12.

Kdor se hoče oblačiti dobro, lično in ceno, obrne naj se na glasovito tvrdko:

Ignacij Steiner

v Gorici,

Gospokse ulice št. 5,

kjer se nahaja vedno velika zaloga možkih, deških in otroških oblek, ženskih in dekliških jop, nepremičnih plaščev, ogrinjalk, triko, stanov in spodnjih kril.

Bogata izbira domačih in tujih rob; poleg najboljših delavne moči, da more tvrdka vsakterega, kolikor mogoče, zadovoljiti. Posnetek iz cenika:

zimski hlače od 3 gl. naprej,
zimski obleka od 10 gl. "
površna suknja od 10 gl. "
doška obleka od 7 gl. "
otročka " 3 gl. 50 kr.

Vedno na razpolago angleške in francoske posebne mode za gospode in gospe.

Gospoda **G. PICCOLI-JU**, Iokarju

„pri Angelu“ v Ljubljani.

Sprejmite izraz moje najiskrenejše zahvale za Vašo esenco, katera me je spravila skoraj na kraj groba. Strašne bolečine sem tipel v želodcu brez vsakega upa na olajšitev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlatenica. A' jaz in mnogo mojih tovaršev dobilo je zopet popolno zdravje, in to le po Vašej nedosegljivi „Piccolijevej Esenci“, za kojoj smo Vam do smrti hvaležni.

Josip Tomažič,

c. kr. orožniški vodnik v Pulji.

Ustanovljeno 1. 1887 **Matija Gerber** Ustanovljeno 1. 1887

(I. C. GERBER) v Ljublija i priporoča

svoyo bogato in raznovrstno zalogo slovenskih molitvenih knjig,

po jako nizkih cenah in različno vezanih, na primer v papirju, v pol usnji pozlačene, popolnoma v usnji z zlato obrezo, v rujavem usnji okovane, dalje vezane v slonovi kosti, v ponarejenem kristalu, v žamet-u in plišu, s pozlačenimi vozli in s podobno v sredi. Izdeluje pa jih tudi, kakorkoli zahtevajo častiti naročniki.

Kdor vzame večje število knjižic, dovelim mu primerno znižanje cene (rabat).

Častite naročnike prosim, naj se kar naravnost na me obračajo.

Cenik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko.

Dalje opozarjam svoje p. n. naročnike in kupovalce, da se že nekoliko časa prodajajo in širijo med ljudstvom slovenski molitveniki, ki niso na Kranjskem prišli na svitlo, katerih ni spisal kak gospod duhovnik in ki tudi nimajo knezoškofjskega potrjenja. Na teh knjigah se dalje nahajajo tudi taki napisi, kakor jih imajo knjige, ki so v moji zalogi in še celo trije različni napisi, med tem ko je vsebina pri vseh knjigah enaka.

♦ Dobivajo se po vseh knjigarnah. ♦

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami, ki izhaja dvakrat na mesec na celi poli. In prinaša poljedelsko, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gl., za-gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gl. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izšle številke tistega letnika.

KMETOVALEC.

VRTNAR

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in sploh vrtnarske članke in izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovalca“ zastopj.

Po najvišjem povolji Njeg. ces. in kr. Veličanstva bogato založena, po c. k. vodstvu loterijskih prihodkov zagotovljena

XIII. DRŽAVNA LOTERIJA

za skupne vojaške dobrodelne namene

8.087 dobitkov

v skupnem znesku 208.000 gold.

in sicer: 1 glavni dobitnik s 100 000 gl. otnote papirne rente, s 3 pred- in podobitki po 500 gl., potem 10 dobitkov po 1000 gl. in 70 dobitkov po 100 gl. otnote papirne rente, slednjič dobitki v gotovini v skupnem znesku 80.000 gl.

Srečkalo se bo neprokljivo 28. decembra 1888.

Srečka stane 2 gl. a. v.

Natančneje določbe obsega igralni načrt, ki se do-biva brezplačno pri oddelku za državno loterijo (Stadt, Riemergasse 7, 2. Stock, im Jacoberhofe), kakor tudi pri mnogo brojnih razpečalcih.

Srečke se dopošljejo poštuine proste.

Na Dunaji, meseca septembra 1888.

C. k. vodstvo loterijskih prihodkov, oddelek za državno loterijo.

OZNANILO.

V spomin štiridesetletnega vladanja Nj. Veličanstva našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I., je pooblastilo predčastito varstvo zastavljavnice in z njo združene hranilnice, ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, na predlog ravnateljstva to poslednje z denašnjim odlekom št. 171 M. d. P., da reši in tedaj izroči strankam brezplačno vse zastave od 50 krajcarjev do enega goldinarja, položene do 3. novembra t. l. pri tukajšnji zastavljavnici.

V Gorici, dne 3. novembra 1888.

RAVNATELJSTVO.

ODPRL SEM

v sredo 31. oktobra v Gorici, Via Giardino št. 14 nov

DREHERJEV RESTAVRANT

ter zagotavljam, da bo moja največja skrb popolnoma zadovoljiti slavno občinstvo z izvrstnim marčnim pivom iz Schwechata, z izbornimi vini in s prav dobro kuhinjo.

Preudani

Jurij Hengl,
gostilničar.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

JOSIP CULOT

V GORICI.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem dobil na veliko izbiro čevljev, čevljičev, škorenj, velikih čevljev in šlap sè sukna, klobučine in usnja vsake velikosti za otroke male in velike in za odrasle s podplati in brez njih in tudi z ličnim usnjem znotraj in sicer vse to letošnje blago.

Bogata zaloga: celuloidnih zavratnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; podobice, rožnih vencov, svetinj; cigaretnega papirja nove vrste; okvirjev s papirja z vsem, kar je treba, s papirja zlato, srebrno in rudnate barve; lepotočija, dišav; vsake vrste igrač na veliko izbiro za dečke in deklice; raznoličnih kovčegov in popotnih torb za gospe in gospode; vsakovrstnih čevljev, šulcov in šolnicikov malih in velikih za moške in ženske; vrhu tega vsakovrstnih galantarij ličnih in navadnih na veliko izbiro.

VRTNA SEMENA ZAGOTOVLJENA.

Zm raj in vse po najnižjih cenah, da se ni bati tekmovanja.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

MARIJACELJSKE KAPLJICE

so izvrstno zdravilo za vse želodčne bolezni; nepresegljivo zdravilo so ob slabej slasti do jedi, slabem vzduhu, napenjanji, kislem zdrgovanji, zvijanji po trebuhu, prehlajenji želodca, zgagi, nabiranji skamenelca, za odpravo preobilne žleme, bledice, gnjusi in riganja, glavobola od želodca, želodčevega krča, je proti otrjenju in zagati.

preobjedi in prenapitji, glistam, boleznim na vranici, jetrah in zlati žil.

Cena male steklenice z naznanilom vporabe je 40, večje pa 70 kr. Osrednja razpošiljavnica je v Kromerizah.

Marijaceljske kapljice niso skrivno zdravilo. Njih sostanski deli so naznanjeni na listku o njih vporabi.

Prave Marijaceljske kaplje se doho skorej v vseh lekarnah v ovičku z rdečo znamko zgornje podobe zalepljenem.

V Gorici jih imajo lekarna Gironcoli, Cristofolotti, Kürner in Pontoni; v Sezani pa Philip Ritschel.

ILUSTROVAN

Narodni Koledar za leto 1889.

Uredil, izdal in založil DRAGOTIN HRIBAR.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Giontinija v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridružena tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanjih vladarjev evropskih. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Štiridesetletnica vladanja cesarja Franca Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.